

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theoni Episcopo. 299.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ὡς χαλεπὸ ἐγκλήματα ῥάπει. διὸ
δὴ καὶ ἢ τῆς δικαιοσύνης πηγῇ, μὴ
ἐλείεσθαι τὸν πάντα ἐν κρίσει ἐθέλωσι-
ται. ἐλείεσθαι μὲν αὐτὸν βυλοιδίῃ,
σχοφαντεῖν δὲ ἀπαγορεύεται. εἰ γὰρ
σκίνοιο τὸ τῷ ἰκέτῃ χῆμα ἀφείδωτος,
τὸ τῷ ἀδικου ἀλαβῆν τολμήσει
τὸ δίκαιον, κρατεῖται παρ' αὐτῷ ψυ-
φισαδύς. κύριος μὲν γὰρ ὅτιν οἱ ἐγκ-
κληθεὶς καὶ νικήσας, μετὰ τῷ νικῶντι
οἰκτῆραι ἢ ἠθροβία, ἔτι μὲν οἱ τῷ
φθ κείνος, δίκαιος ἂν εἴη λυμῶσθε
τὸ δίκαιον.

quod quietem agens obsecrare debebat
ipse contra accusationes obcinat. Quam
etiam ob causam Scriptura sanxit, ne quis
pauperis in iudicio misereatur: non quod
ei misericordiam impertiri nolit, sed quod
eum sycphantam agere prohibeat. Nam
si ille supplicis specie mista facta, litigatoris
personam assumere audeat, ius apud iudi-
cem superiores partes ferat. Etenim quidē
is qui in iudicium vocatus est, ac causam
obtinuit, post victoriam ei, qui causa ce-
cidit, facilem ac misericordem se præbere:
at non item æquum est, ut is, penes quem
sententiæ arbitrium ac potestas est, ius
ipsum labefaciat.

Θεῶν ἑπιστολῶν. αζθ.

Theoni Episcopo. 299.

Εἰ καὶ αὐτῇ κατ' ἐάντιν ἢ κακίᾳ
Ζωσίμου δοκιμαζομένη, ὡς γέγραπται,
χαλεπὴ τι γὰρ καὶ ἢ τοῖς ἄλλοις ὡς
βαλοιδίῃ, χαλεπωτέρῃ εὐείσκειται,
τὸ δὲ μὴδε εἰδέναι αὐτὸν ὅτι νόσῃ,
χαλεπατάτῃ αὐτῷ δέκνυσι, τί ἢ μὴ
σιοχλεῖς ὡς διωσάδύς ἀνέκασθαι θε-
ραπεύσαι νόσημα. τῆτο γὰρ θεῶν μό-
νη χεῖρε, τῷ καὶ παθῶν καὶ πάσης
θεωρομῶν κακίας.

Si ipsa quoque seorsim perpensa Zosimi
improbitas, ut ad me scribis, grauis est, at-
que cum aliis collata grauior inuenitur, ac
denique hoc eam grauissimam & atrocis-
simam esse demonstrat, quod morbum suum
ignorat, quid nobis perinde molestiam ex-
hibes, tanquam incurabili morbo mederi
queamus. Hoc enim Deum solum requi-
rit, qui & turbulentas animorum permo-
tiones, & omne vitij genus fundit ac pro-
fligat.

Πέτρον. τ.

Petro. 300.

Λίαν θαυμάζω τῷ αἰοιδίμῳ Παύ-
λῳ τῷ ἀδελφῷ. πῶς καὶ κρινόμενος
ἐδημιόρει, καὶ εὐθιῶς ἀπατήμενος
ἐδιδασκεῖ, διδασκάλῳ μὲν γὰρ ὅτι τὸ
μετ' ἐξουσίας λέγειν, κρινόμενος δὲ τὸ
μετεῖν τῷ χερῶν τῶν λόγων. ἀλλ'
ἕτος εἰς τῆναιπὸν ἐχώρει. ἔτι γὰρ ἐν
ἐαυτῷ τὸν τῆς σοφίας χρηρῶν πῆ καὶ
ἐπιταύει.

Magna me admiratione afficit celebris
illius Pauli fortitudo, per quam & cum in
iudicium vocaretur, concionatoris munere
fungebatur, & cum causa ei dicenda
esset, doctoris partes obibat. Doctoris
enim est cum autoritate loqui: rei autem
sermones suos pro tempore moderari. At
hic tamen contra se gerebat; nec mirum:
habebat enim in seipso sapientiæ submini-
stratorem ac moderatorem.

Ἀρχοντῆα πολιτεοιδίῳ. πα.

Archontio magistratum gerenti. 301.

Εοικᾶς ἀγνοεῖν ὅτι τὸ αὐτὸ ῥῆμα,
καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα, καὶ ὁ αὐτὸς λόγος,
μὴ μετὰ τῷ αὐτῷ τοῖς λεγόμενος.
ποτὶ μὲν ἐμῶν εἰ λογισμῶν, ποτὶ δὲ
ὄργης κατ' ἐπὶ.

Illud ignorare videris, idem verbum, &
idem nomen, & eundem sermonem, di-
spari contentione prolatum, nunc qui-
dem rationis ac prudentiæ, nunc autem
prudentiæ fructum præ se ferre,

X x iij